

Parlamentul României
Senat

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și a Legii nr.286/2009 privind Codul penal

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 103, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială.”

2. La articolul 106, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin.(4) și (5) cu următorul cuprins:

”(4) În cursul urmăririi penale, sub sancțiunea nulității, audierea și activitatea de consemnare a declarațiilor suspectului, inculpatului, persoanei vătămate și martorilor se înregistrează cu mijloace tehnice audio-video. Suportul electronic sau magnetic ce conține înregistrarea reprezintă probă în dosar, iar la sfârșitul audierii va fi introdus într-un plic ce va fi sigilat și semnat de organul de urmărire sau cercetare penală. De asemenea, va fi semnat și de persoana audiată și a apărătorului, tutorelui sau reprezentantului legal al acesteia, după caz. Plicul sigilat va fi anexat declarației persoanei audiate. Când situația impune, organul

judiciar, în interesul cauzei, poate desigila plicul ce conține suportul electronic sau magnetic numai în fața persoanelor prevăzute în prezentul alineat. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, audierea se va amâna până la obținerea mijloacelor tehnice specifice înregistrării audio-video, acest lucru consemnându-se într-un proces-verbal.

(5) În cursul urmăririi penale, sub sancțiunea nulității, este interzis organelor judiciare să procedeze la ascultarea, audierea sau consemnarea de declarații ale suspectului sau inculpatului până la sosirea apărătorului ales sau desemnat din oficiu.”

3. La articolul 110, alineatul (5) se abrogă.

4. La articolul 111, alineatul (4) se abrogă.

5. La articolul 123, alineatul (2) se abrogă.

6. La articolul 139, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Raportul dintre avocat și persoana pe care o asistă sau o reprezintă nu poate forma obiectul supravegherii tehnice.”

7. Articolul 141 se abrogă.

8. La articolul 173, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Organul de urmărire penală sau instanța solicită prin adresa instituțiilor prevăzute de lege, desemnarea unui expert, cu excepția situațiilor în care, ca urmare a complexității expertizei sunt necesare cunoștințe specializate din discipline distincte, situație în care se solicită numirea mai multor experți.

(4) Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe un expert recomandat de acestea.”

9. La articolul 175, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei. Sub sancțiunea nulității, dacă în cauză, în timpul urmăririi penale procurorul a dispus efectuarea unei constatări de către specialiști în care s-a răspuns la întrebări sau s-au cerut clarificări care fac obiectul expertizei ce urmează a se efectua, expertul nu se va raporta la conținutul și concluziile

raportului de constatare.”

10. La articolul 178, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

”(6) Este interzis expertului ca în raportul de expertiză ce îl va întocmi să facă mențiuni cu privire la vinovăția persoanelor ce fac obiectul cauzei penale în care s-a dispus efectuarea expertizei.”

11. La articolul 202, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.202.- (1) Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe concrete din care rezultă dincolo de orice îndoială că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.”

12. La articolul 209, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) Măsura reținerii poate fi luată numai după audierea suspectului sau inculpatului, în prezența avocatului ales ori numit din oficiu, cu respectarea dispozițiilor art.106 alin.(4).”

13. La articolul 223, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”Art.223.- (1) Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecății, numai dacă există probe din care rezultă că inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii de 5 ani sau mai mare și dacă există una din următoarele situații:

a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;

b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;

c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;

d) există probe concrete din care rezultă, dincolo de orice îndoială, că după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni;

e) când în baza evaluării gravității faptei, a modului și circumstanțelor în care a fost săvârșită, se constată că privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă există probe din care rezultă că acesta a săvârșit mai mult de două infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii până la 5 ani, dar nu mai mică de 3 ani, în vreuna din condițiile prevăzute la alin.(1) lit.a)-e).”

14. La articolul 224, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3) cu următorul cuprins:

”(2) Procurorul nu poate decide aplicarea unei măsuri preventive sau cu privire la propunerea de arestare preventivă a suspectului ori inculpatului, în funcție de denunțul făcut de acesta împotriva altor persoane care au săvârșit fapte ce nu au legătură cu obiectul cauzei sau al cererii prin care se solicită arestarea preventivă.”

15. La articolul 225, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin.(9), cu următorul cuprins:

”(9) La luarea hotărârii asupra cererii prin care se propune arestarea preventivă a inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți nu se va putea pronunța în sensul luării unei decizii în funcție de denunțul făcut de inculpat împotriva altor persoane care au săvârșit fapte ce nu au legătură cu obiectul cererii.”

16. La articolul 265, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) În mod excepțional, suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă există date și indicii temeinice că acesta se sustrage urmăririi penale sau judecății, sau prezența sa imediată în fața organului judiciar este necesară în interesul efectuării unor acte procesuale ce comportă urgență.

.....

(4) În cazurile prevăzute la alin.(1) și (2) atunci când pentru executarea mandatului de aducere este necesară pătrunderea fără consimțământ într-un domiciliu sau sediu, în cursul urmăririi penale mandatul de aducere poate fi dispus, la cererea motivată a procurorului, de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul.”

17. La articolul 265 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

”a) în motivarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1) și (2) este obligatorie indicarea caracterului excepțional și de urgență.”

18. La articolul 396, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, în afara oricărei îndoieli, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.”

19. La articolul 542, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.542.- (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art.541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o altă instanță internațională pentru vreunul din cazurile prevăzute la art.538 și 539, promovarea acțiunii în regres pentru recuperarea sumei achitate are caracter obligatoriu împotriva persoanei care, cu rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.”

20. La articolul 591, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) În cazul prevăzut la art.589 alin.(1) lit.a), cererea de amânare a executării pedepsei se depune la judecătorul delegat cu executarea, însoțită de înscrisuri medicale. Judecătorul delegat cu executarea verifică competența instanței și dispune, după caz, prin încheiere, declinarea competenței de soluționare a cauzei sau efectuarea expertizei medico-legale. După primirea raportului de expertiză medico-legală cauza se soluționează de instanța de executare, potrivit dispozițiilor prezentului capitol. Efectuarea raportului de expertiză medico-legală este

obligatorie dacă înscrisurile medicale anexate cererii de amânare atestă un diagnostic de boală incurabilă.”

21. La articolul 592, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.592.- (1) Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă:

a) în cazurile și în condițiile prevăzute la art.589 la cererea persoanelor arătate la alin.(3) al aceluiași articol, iar în cazul prevăzut la art.589 alin.(1) lit.a), precum și la lit.b) a prezentului articol, și la cererea administrației penitenciarului;

b) când se constată, pe baza unei expertize medico-legale, că persoana condamnată suferă de o boală incurabilă, în stadiu de evoluție avansată, care ar putea duce la decesul acesteia. În acest caz, executarea pedepsei se întrerupe pe o perioadă de cel puțin 6 luni.”

22. La articolul 593, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

”(4) Instanța de judecată investită cu cererea de întrerupere având ca obiect prevederile art.592 lit.b), după primirea raportului de expertiză medico-legală, va soluționa cauza în termen de 3 zile.”

23. La articolul 597, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin.(9), cu următorul cuprins:

”(9) Condamnatul aflat în stare de detenție dacă se află în situația prevăzută la art.592 alin.(1) lit.b) nu i se aplică prevederile prezentului articol de la alin.(2) și (8) în sensul aducerii la judecată.”

Art.II.- Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 154 alineatul (1), literele c), d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”c) 6 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 4 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 2 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amendă.”

2. Articolul 183 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.183.- Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 4.000.000 lei.”

3. La articolul 268, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.268.- (1) Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu jumătate din limitele speciale ale pedepselor cu închisoare ce corespund infracțiunilor ce fac obiectul denunțului sau plângerii.”

4. La articolul 283, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

”(3) Reținerea sau arestarea ori aplicarea unei măsuri preventive neprivativă de libertate unei persoane, știind că nu există probe concrete din care să rezulte dincolo de orice îndoială că aceasta a săvârșit o infracțiune se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică.”

5. La articolul 290, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.”

6. La articolul 292, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.”

7. La Capitolul II "Infrațiuni de serviciu", după articolul 296 se introduce un articol nou, art.296¹ intitulat "Abuzul de putere al organelor judiciare", cu următorul cuprins:

"Art.296¹.- Abuzul de putere al organelor de cercetare și urmărire penală

(1) Fapta lucrătorului de cercetare penală, procurorului sau judecătorului care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe parcursul procesului penal, de a promite persoanei cercetate, suspectului sau inculpatului o situație procesuală care să ducă la neluarea unei măsuri preventive sau luarea ori înlocuirea unei asemenea măsuri cu una mai ușoară, în schimbul căreia acesta să denunțe persoane care au săvârșit infracțiuni se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Dacă promisiunea constă în înlăturarea răspunderii penale a persoanei cercetate, suspectului sau inculpatului, deși există date și probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că aceștia au săvârșit infracțiuni, maximul special al pedepsei prevăzut de lege se majorează cu o treime.

(3) Dacă promisiunea ajunge în faza de executare, maximul special al pedepsei prevăzut de lege se majorează cu jumătate.

(4) Fapta lucrătorului de cercetare penală sau procurorului care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe parcursul procesului penal, nu soluționează o plângere, un denunț făcute printr-unul din modurile arătate la art.288 din Codul de procedură penală, în termen de 2 ani de la data sesizării, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică.

(5) Dacă fapta prevăzută la alin.(4) a fost săvârșită cu rea-credință, se aplică pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică."

Acest proiect de lege se consideră adoptat de Senat în forma inițială, în condițiile articolului 75 alineatul (2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal stroke with a small loop at the end, and a vertical stroke intersecting it near the center.

Adrian Țuțuianu